

CO JE ČESKÝ NÁRODNÍ ZÁJEM

Cesta k chudobě? / Cesta k prosperitě?

**KURZ: STRATEGIE
RODINNÝCH FIREM**

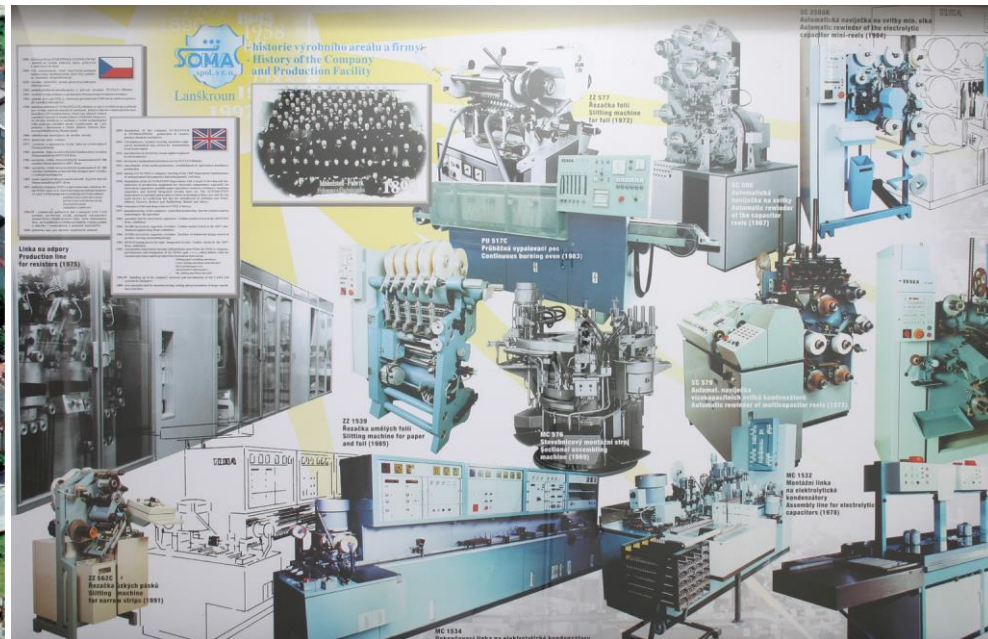
10. 5. 2018
VŠE PRAHA

Ing. Ladislav Verner

Obsah:

1. Medailonek SOMA
2. Co je český národní zájem
3. Transformace Evropy v letech 1990 – 2018
4. Vývoj Evropské unie v letech 1993 – 2018
5. Cesta k chudobě. / Cesta k prosperitě.
6. Použitá literatura
7. Přílohy

1992 ZALOŽENÍ FIRMY SOMA
330 ZAMĚSTNANCŮ, 1 ZÁKAZNÍK

VÝROBNÍ PROGRAM JUS TESLA 1956 - 1990

**2012 SOMA GLOBE
TECHNOLOGICKÉ CENTRUM
200 ZAMĚSTNANCŮ, GLOBÁLNÍ TRH**

Optima

up to 8C,
42" width,
24" repeat

Optima²

up to 10C,
52" width,
32"/47" repeat

Optima²

up to 8C,
57" width,
32" repeat

**PRODUKTOVÉ PORTFOLIO
FLEXO TECHNOLOGY SOLUTION**

STRUKTURA OBRATU V LETECH 2014 - 2016

**Firma SOMA se stala součástí vyspělého světového trhu HI-TECH vlastních finálních výrobků
se všemi přínosy a perspektivou pro společnost i zaměstnance**

Přehnali jsme
míru regulací
tam, kde to
není nutné pro
fungování

evro

Na

re

na

na

náro

A

it

it

it

it

it

it

it

it

Jaké jsou naše národní prior-
ity, kam jako země směřuje-
me a co je v dnešním světě
symbolický? Symbolizuje u nás

Dnes vzniká
obrovská nedůvěra
mezi obyčejnými
lidmi a těmi, kdo
společnosti řídí.

Přehnali jsme
míru regulací
tam, kde to
není nutné pro
fungování
evropského trhu.

Jiří Rusnok
guvernér ČNB

„

„Máme tu
přes sto strategií
a dnes zjišťujeme,
že se některé
vůbec ani
nezrealizovaly.

Martin Tlapa
náměstek min. zahr.

„

Pro Českou republiku
bude důležité
prosadit
v rámci EU
svoji pozici
v energetice.

Daniel Beneš
předseda
představenstva ČEZ

Náměstka ministra zahraničí
Martina Tlapu trápí nízká důvěra

Co je český národní zájem

Jaké jsou naše národní prior-
ity, kam jako země směřuje-
me a co je v dnešním světě
Český zájem? Symbolizuje v síle
diplomacie, pražském Černín-
ském paláci, a pod záštitou minist-
terstva zahraničních věcí o tom
diskutovaly špičky politiky a byz-
nysu na třetím ročníku konferen-
ce Český národní zájem vydava-
televizí Mafra a LN.

Jednou z hlavních výzev bude

Dnes vzniká
obrovská nedůvěra
mezi obyčejnými
lidmi a těmi, kdo
společnosti řídí.

Lubomír Zaorálek
ministr zahraničí

Náš sociální model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

mecka,“ uvedl Salomon. btk, vik

Konference LN
mafra events

Podstatné je,
aby Česká republika
byla silný,
minimálně
závislý stát
plnící společen-
né závazky.

Marian Jurečka
ministr zemědělství

„

Svět se nám před
očima rozkládá do
světa multipolárního
a my nevíme, kolik
jich na konci bude.

Hynek Kmoníček
šéf hradního
zahraničního odboru

LN 16. 2. 2017

je nasvítit Česko
v dobrém světle

Co je český národní zájem? Symbolizuje u nás sílu diplomacie, pražském Černínském paláci, a pod záštitou ministerstva zahraničních věcí o tom diskutovaly špičky politiky a byznysu na třetím ročníku konference Český národní zájem vydavatelství Mafra a LN.

Přehnali jsme
míru regulací
tam, kde to
není nutné pro
fungování
evropského trhu.

Jiří Rusnok
guvernér ČNB

„

Náše politická
representace
se nikdy
nedobyla
na společném
národním zájmu.

André Babiš
ministr financí

„

Máme tu
přes sto strategií
a dnes zjišťujeme,
že se některé
vůbec ani
nezrealizovaly.

Martin Tlapa
náměstek min. zahr.

„

Co je český národ

Jaké jsou naše národní prior-
ity, kam jako země směřuje-
me a co je v dnešním světě
Český zájem? Symbolizuje u nás
diplomacie, pražském Černín-
ském paláci, a pod záštitou minist-
terstva zahraničních věcí o tom
diskutovaly špičky politiky a byz-
nysu na třetím ročníku konference
Český národní zájem vydava-
televizí Mafra a LN.

Jednou z hlavních výzev bude
prosadit v rámci EU
svoji pozici
v energetice.

Dnes vzniká
obrovská nedůvěra
mezi obyčejnými
lidmi a těmi, kdo
společnosti řídí.

Lubomír Zaorálek
ministr zahraničí

„

„Máme tu
přes sto strategií
a dnes zjišťujeme,
že se některé
vůbec ani
nezrealizovaly.

Martin Tlapa
náměstek min. zahr.

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

„

Náš sociální
model
potlačuje
konkurenceschopnost
a je zbytečně
přemrštěný.

Vladimír Dlouhý
šéf Hospodářské komory

„

A middle-aged man with short grey hair and glasses, wearing a dark pinstripe suit, a light blue shirt, and a red tie with a white floral pattern. He is sitting in a chair, leaning back with his right arm extended to the side, palm facing up. The background is a blurred office interior with large windows.

**S TÍM BUDE
KAŽDÝ SOUHLASIT,
ALE JAK NA TO?**

**PODLE PREZIDENTA HOSPODÁŘSKÉ
KOMORY VLADIMÍRA DLOUHÉHO
JSOU ČESKÝM NÁRODNÍM ZÁJMEM:**

- *Národní suverenita*
- *Rostoucí blahobyt*
- *Efektivní fungování státu*
- *Respekt k základním hodnotám*

PO STALETÍ PLATNÝ RECEPT:

BÝT DOBRÝM ŘEMESLNÍKEM, NIKOLIV
POUZE NÁDENÍKEM (OPERÁTOREM,
SUBDODAVATELEM).

A modern city street scene in Germany, featuring a yellow tram on tracks, modern multi-story buildings with large windows, and a clear sky. The street is clean and well-maintained.

**ZEMĚ S VYSPĚLOU TRŽNÍ
EKONOMIKOU (NĚMECKO)**

**ZÁSTUPY PŘIPRAVENÝCH FIREM
S VLASTNÍMI FINÁLNÍMI VÝROBKY**

A black and white historical photograph of a crowded street scene in Central or Eastern Europe. A large group of people, mostly men in coats and hats, are standing in a line outside a building. The building has large, stylized letters on its facade, including 'apir' and 'UZ'. The scene appears to be from the early 20th century.

**OSTATNÍ ZEMĚ
(ČR – VÝCHODNÍ EVROPA)**

**OHROMNÝ NENASYCENÝ DOSTUPNÝ
TRH STŘEDNÍ A VÝCHODNÍ EVROPY**

TRANSFORMACE SPOLEČNOSTI V DOBĚ GLOBALIZACE 1990 - 2018

PRINCIP GLOBALIZACE:

ZÁPADOEVROPSKÝ PRINCIP
GLOBALIZACE

STRATEGICKÝ PROGRAM /
STRATEGICKÝ VÝROBEK

PHILIPS

VÝCHODOEVROPSKÝ PRINCIP
GLOBALIZACE

STRATEGICKÝ PARTNER / SUBDODAVATEL

ŠKODA

Udržet a budovat ve své mateřské zemi (budou zde žít naši potomci,
máme zde hroby našich předků) veškeré činnosti a profese s vyšší
přidanou hodnotou - výzkum, vývoj, marketing, prodej , které jsou cestou
k vlastním finálním konkurenceschopným výrobkům, prodejním po celém
- globálně přístupném světě ! Cestou ke svobodě a suverenitě.

CTÍT A RESPEKTOVAT ZÁPADNÍ ZÁKLADNÍ PRINCIP CIVILIZACE

Na transfer světem (globalizace) poslat prodejem především:

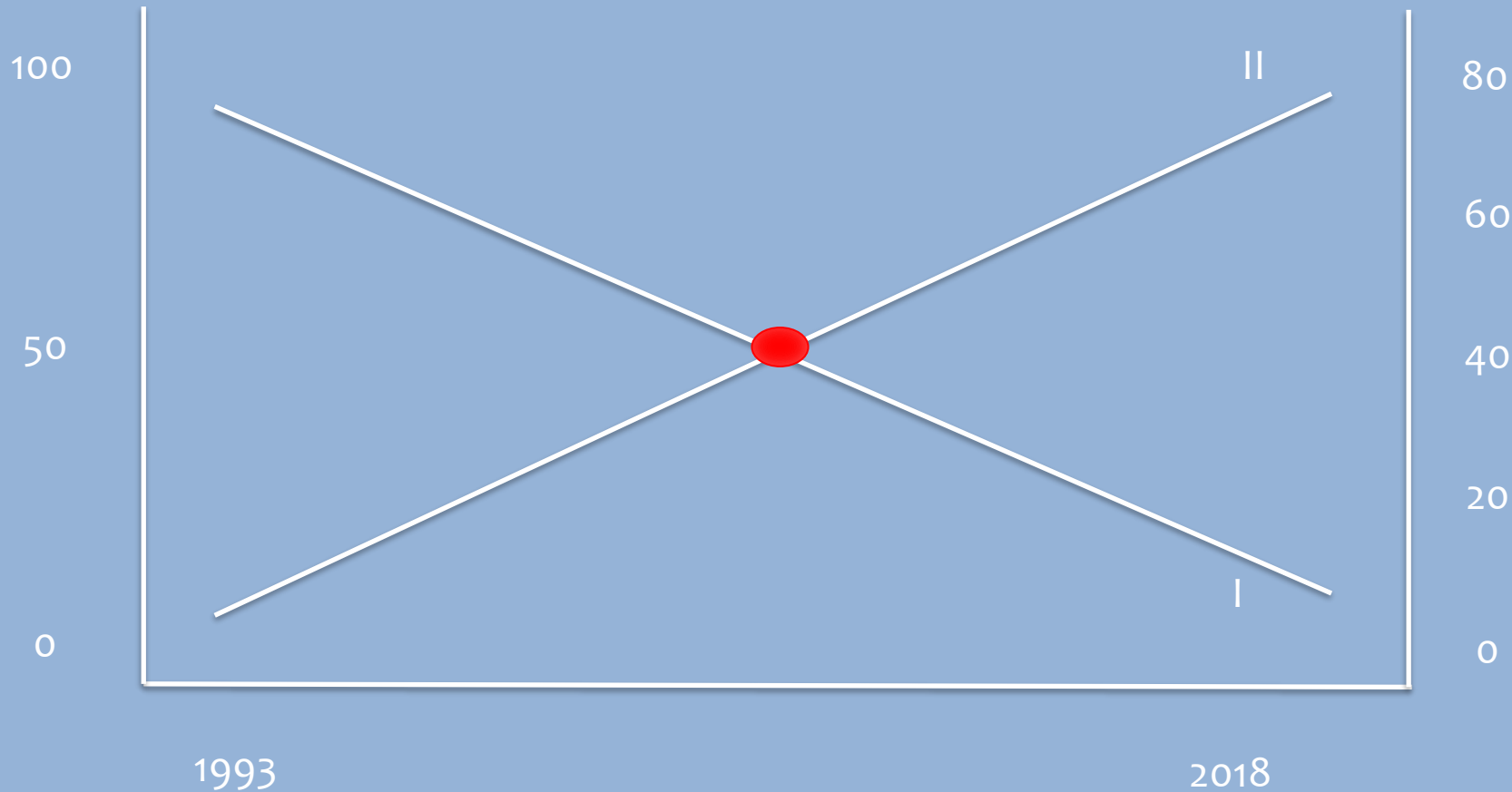
- Svoje vlastní finální výrobky a to v posici přímého kontaktu na konečné uživatele, nikoliv v posici subdodavatelů !
- To o co je doma nejmenší zájem - práci pro nekvalifikovanou, málo vzdělanou pracovní sílu s nízkou průměrnou mzdou a s nízkou přidanou hodnotou podílu lidské práce ve výrobku – "za odměnu především těm, kteří místo strategického programu a výrobku hledali STRATEGICKÉHO PARTNERA."

Důsledkem pro ekonomiku příjemce takového partnerství je struktura populace ve tvaru hrušky. Nevelká část velmi bohatých, velmi úzká skupina střední třídy a drtivá většina populace s velmi malými příjmy - nikoliv chudých občanů, nicméně občanů bez nejmenší naděje stát se střední třídou. Střední třídou, která v každé společnosti dominantně tvoří životní úroveň!

**KDO TVRDÍ NĚCO JINÉHO, TAK BUĎ ZÁMĚRNĚ NEMLUVÍ
PRAVDU NEBO NEVÍ O ČEM MLUVÍ!**

♦ Quo vadis European Union?

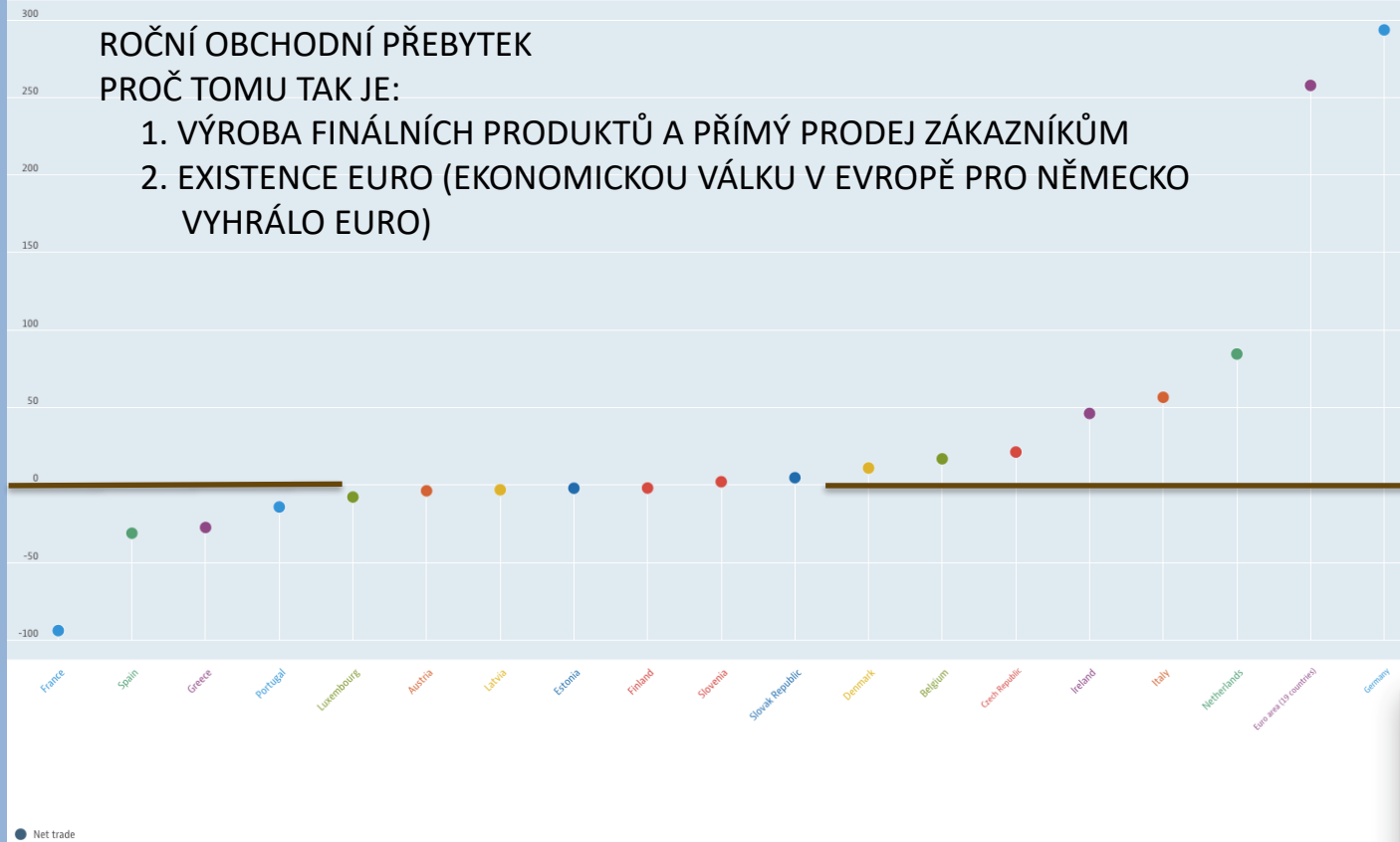
♦ Eurozone is Germanzone...

Trade in goods and services Net trade, Billion US dollars, 2014

ROČNÍ OBCHODNÍ PŘEBYTEK

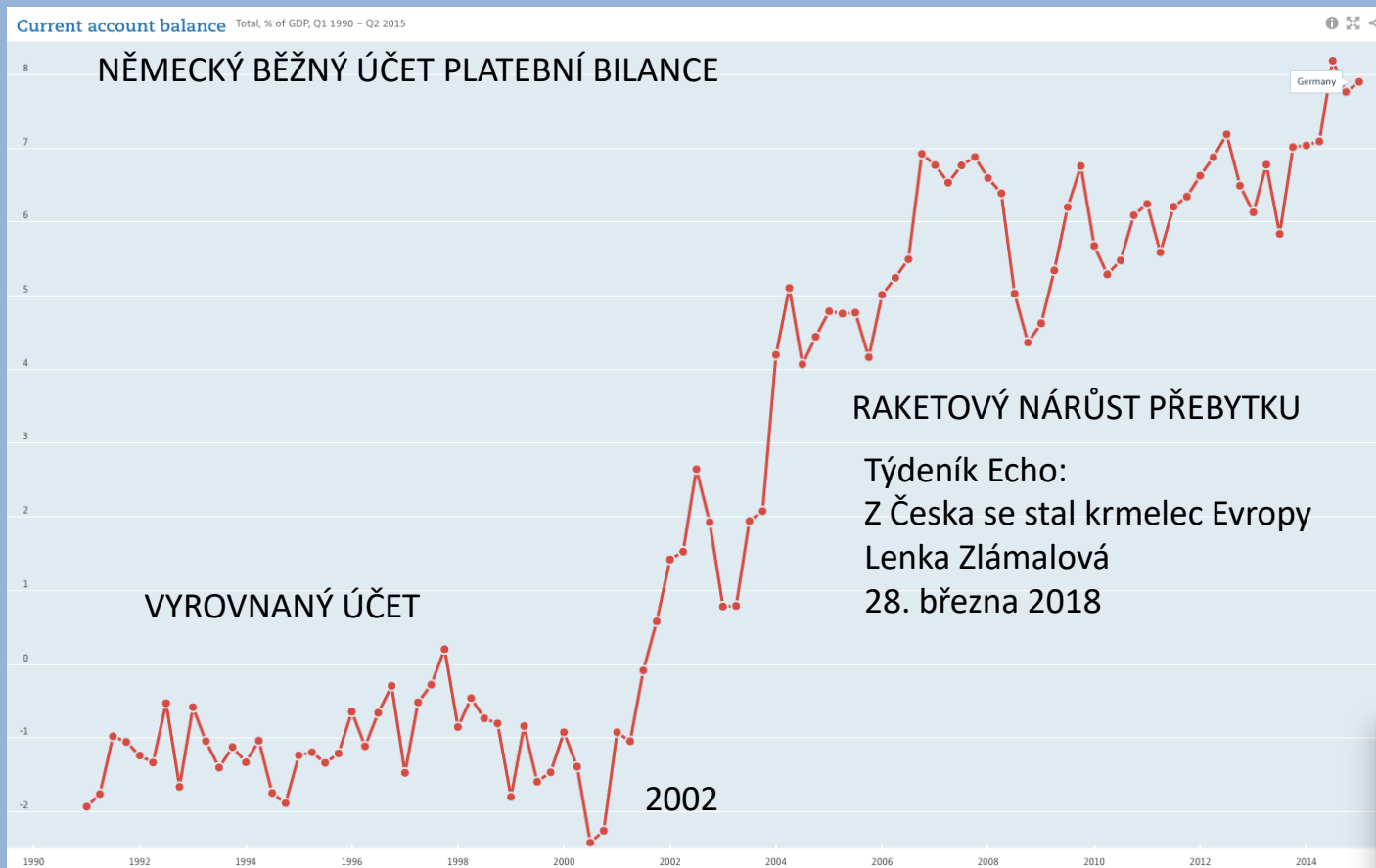
PROČ TOMU TAK JE:

1. VÝROBA FINÁLNÍCH PRODUKTŮ A PŘÍMÝ PRODEJ ZÁKAZNÍKŮM
2. EXISTENCE EURO (EKONOMICKOU VÁLKU V EVROPĚ PRO NĚMECKO VYHRÁLO EURO)

Source:
OECD data

♦ Euro is the best German weapon in the history...

Source:
OECD data

PRŮMYSL 4.0

- EUR → ZBRAŇ PRO EVROPU → EKONOMICKÁ KOLONIZACE EVROPY
 - PRŮMYSL 4.0 → ZBRAŇ PRO CELÝ SVĚT:
 - ✓ Základní a nejdůležitější filosofie tzv. Průmyslu 4.0 je totiž založena na něčem, o čem se vůbec nehovoří.
 - ✓ Stále se hovoří o automatizaci, robotizaci, digitalizaci a podobně. Ve skutečnosti podstatou celého Průmyslu 4.0 v Německu je to, že Němci dále hodlají rozšířit svůj **vítězný systém jeden finální výrobce a pod ním nekonečné množství bezejmenných subdodavatelů** → „**Klíčový je tedy maximálně efektivní montážní proces řízený odborníky, především IT profese!**“ Rozhodující prvek k dosažení vítězství je vztah:
SUBDODAVATEL – FINÁLNÍ VÝROBCE – ZÁKAZNÍK
- Evropské firmy fungují ve velké míře jako subdodavatelé německých firem a s finálním zákazníkem nepřicházejí do kontaktu (v ČR v kategorii středních a velkých firem je 50 % firem vlastněno německým kapitálem):
- 3 zásadní problémy:
1. PROBLÉM EKONOMICKÝ – NEJVĚTŠÍ PROFIT MÁ VŽDY FINÁLNÍ VÝROBCE, pokud jako subdodavatel nemáte dostatečný zisk, nemáte možnost dělat investice do oblasti vývoje a výzkumu → ztrácíte konkurenceschopnost → zaniknete
 2. NENÍ SPOJENÍ S FINÁLNÍM ZÁKAZNÍKEM – nemáte vazbu s trhem → nemáte šanci mít vlastní finální produkt, protože ten zákazníkovi nabídne váš strategický partner
 3. NĚMECKÉ FIRMY ZAKLÁDAJÍ SVÉ DCEŘINNÉ (SUBDODAVATELSKÉ) FIRMY – s podporou evropských dotací a národních dotačních titulů v dané zemi. Až podporu vyčerpají, přesouvají se do jiné země EU, kde opět čerpají dotace pro danou zemi.

PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

Ministerstvo průmyslu a obchodu

(varianta subdodavatel – **nelze podporovat českou konkurenci**)

Výsledek:

Vláda bude i po 25 letech ctít, respektovat a realizovat:

VÝCHODOEVROPSKÝ PRINCIP GLOBALIZACE

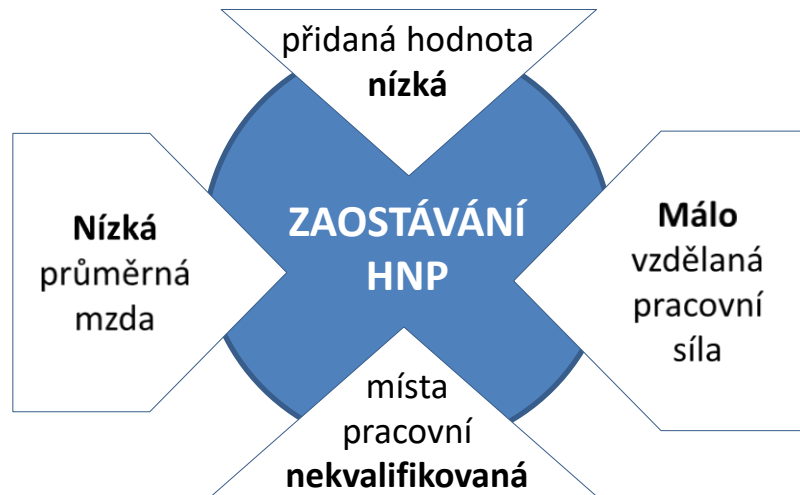
Jehož cílem / výsledkem je:

STRATEGICKÝ ZAHRANIČNÍ PARTNER / ČESKÝ SUBDODAVATEL

Nástroje:

- Memorandum o budoucnosti automobilového průmyslu v ČR – Škoda továrna na peníze (?!)
- Průmysl 4.0 (Inovovat lze jen finální výrobek!?)

ZAČAROVANÝ KRUH STAGNACE - - ČR ZEMĚ TISÍCŮ SUBDODAVATELŮ

Nemusí to být, ale musí to vypadat

ČR má dnes nejnižší nezaměstnanost v Evropě

PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

Ministerstvo průmyslu a obchodu

(varianta finalista – **český národní zájem**)

Vláda začne po 25 letech ctít, respektovat a realizovat i:

ZÁPADOEVROPSKÝ PRINCIP GLOBALIZACE

Jehož cílem/výsledkem pro české firmy je:

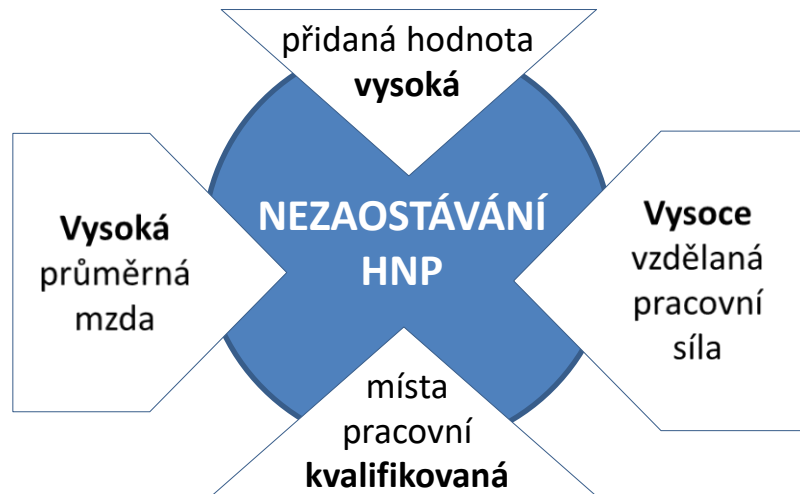
STRATEGICKÝ PROGRAM / VLASTNÍ FINÁLNÍ VÝROBEK PRODEJNÝ PO CELÉM SVĚTĚ

Nástroje:

- Po staletí platný, nepřekonaný princip –
řemeslník se má vždy lépe než nádeník

Výsledek:

PERSPEKTIVNÍ KRUH PROSPERITY - ZEMĚ TISÍCŮ DOMÁCÍCH PODNIKATELŮ

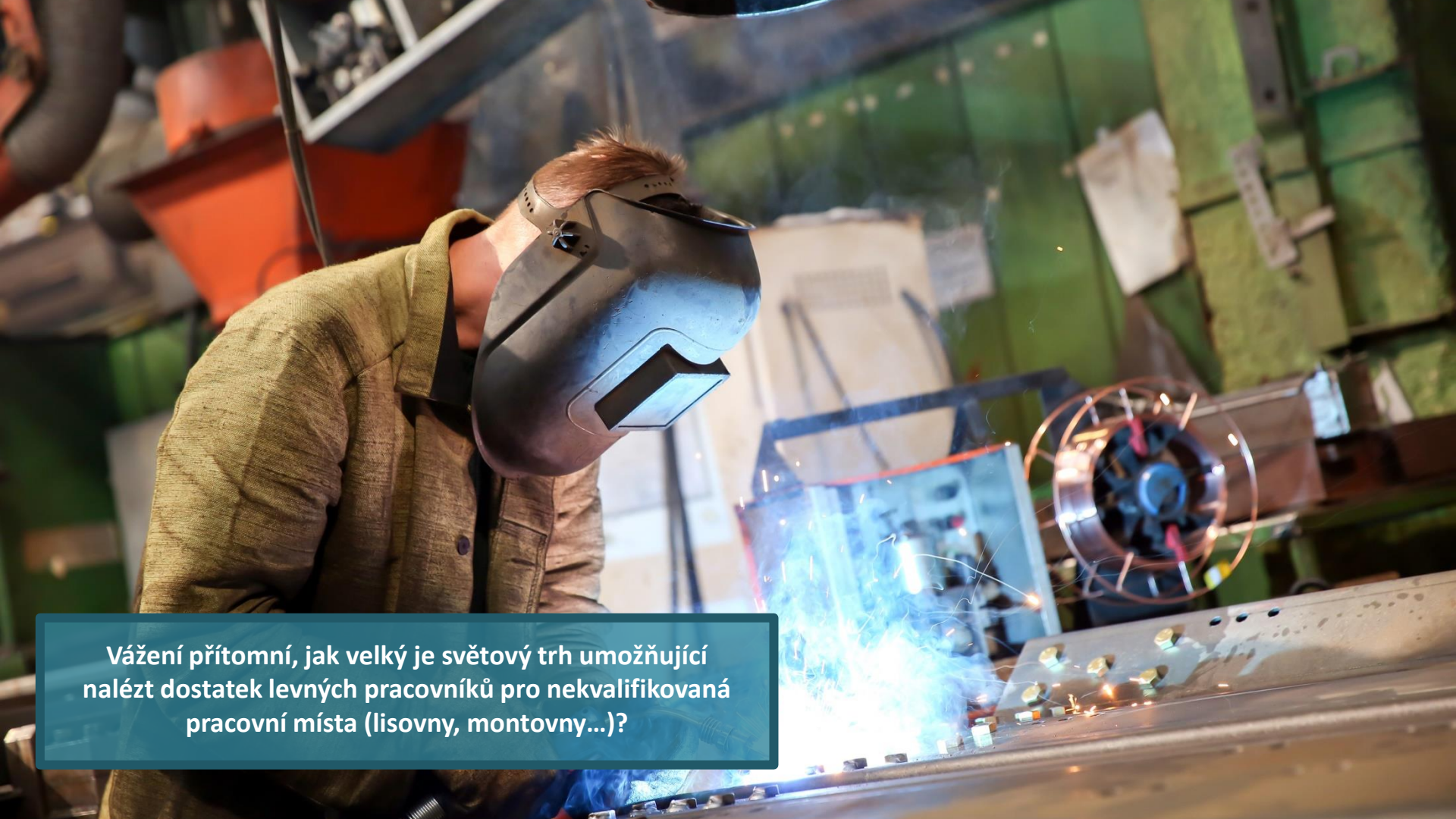
**„Člověk zvládá sílu větru,
sílu moří, jen když tvoří“**

HNP >>> HDP

Vážení přítomní, jak je dnes dostupný a velký světový trh umožňující „nakrmit“ malou českou ekonomiku, pokud bychom měli svoje vlastní konkurenceschopné finální výrobky?

Vážení přítomní, jak velký je světový trh umožňující nalézt dostatek levných pracovníků pro nekvalifikovaná pracovní místa (lisovny, montovny...)?

**SJEDNOŤME ČESKOU POLITICKOU SCÉNU
ČESKÝM NÁRODNÍM ZÁJMEM!**

**CTÍT, RESPEKTOVAT A REALIZOVAT
ZÁPADOEVROPSKÝ ZÁKLADNÍ PRINCIP
GLOBALIZACE**

Použitá literatura:

1. Data OECD
2. Týdeník Echo: Z Česka se stal krmelec Evropy, Lenka Zlámalová, 28. března 2018
3. MM Průmyslové spektrum: Je třeba udělat seriózní diagnózu českého průmyslu, Ing. Milan Lounský, březen 2018

Z Česka se stal krmelec Evropy

Lenka Zlámalová

28. března 2018

Francouzský ekonom Thomas Piketty je hvězdou současné levice. Pozornost upoutal v roce 2013 tlustou knihou o šesti stech stránkách s titulem *Kapitál v 21. století*. Zabývá se příjmovou nerovností a distribucí bohatství v Evropě a Spojených státech. Tvrdí, že když je v dlouhodobém horizontu míra návratnosti kapitálu vyšší než tempo hospodářského růstu, je výsledkem koncentrace bohatství a jeho nerovnoměrné rozdělení. To způsobuje sociální a hospodářskou nestabilitu. Piketty nezůstává jen u analýzy stavu, ale rovnou navrhuje řešení. Globální progresivní daně z majetku.

V posledních letech se Piketty, dnes profesor ekonomie na London School of Economics, cítí ve svém živlu. Má dojem, že v různých západních zemích se ve vzpouře voličů proti tradičním elitám a establishmentu naplňují jeho teze o frustraci ze vzrůstající nerovnosti. Zvolení Donalda Trumpa i brexit považuje za jejich potvrzení. Ve Spojených státech i ve Velké Británii se příjmová nerovnost skutečně zvětšuje. A středním vrstvám nerostou reálné příjmy. Letos v lednu Piketty napsal do francouzského deníku *Le Monde* článek s titulkem „2018, rok Evropy“. Popisuje v něm, jak příjmová nerovnost rozkládá soudržnost v Evropě hned na dvou osách. Společná evropská měna zvyšuje nerovnosti mezi bohatnoucím severem a v hospodářských problémech se potácejícím jihem od Řecka přes Itálii po Francii.

Kdo má být komu vděčný

Na ose západ–východ se odehrává jiný typ nerovnosti zvyšující společenské napětí. Postkomunistické země střední a východní Evropy bohatnou rychleji než západní, bohatší část Evropské unie. Na rozdíl od západu kontinentu nebo Spojených států se tady nezvyšuje příjmová nerovnost. Lidé se ale i tady obrací proti domácímu i evropskému establishmentu. Piketty to vysvětluje tím, že si zde bohatší země udělaly svého druhu kolonie, odkud odvázejí bohatství. A výrazně tím přispívají k udržování nízkých platů.

Země papírově bohatnou, ale lidé mají pocit, že moc z toho vytvořeného bohatství neužijí. Středoevropané cítí, že cíl dohnat v životní úrovni západní státy se přibližuje pomaleji, než čekali. Začínají z toho být frustrovaní. Zvlášť když je ze západu dost často kádrují, že ještě nedorostli jejich civilizačnímu standardu, jak se to projevuje, když odmítají kvóty na přerozdělování migrantů. Mají pocit, že ve střední Evropě jsou nevďeční za peníze, které od nich přes evropské dotace dostávají. „V Paříži, Berlíně a Bruselu lidé nerozumějí tomu nedostatku vděčnosti za ty obrovské sumy veřejných peněz, které na Východ ze svých daní posílají. Ale v Praze a Varšavě se věci interpretují o dost jinak. Lidé tam zdůrazňují, že návratnost západních investic tady byla obrovská a že sumy, které si odtud západní investoři stahují, výrazně převyšují částky, které sem z Evropské unie přišly,“ píše Piketty. „Ve skutečnosti, když se podíváme na čísla, mají ti Češi a Poláci pravdu. Po kolapsu komunismu se postupně západní investoři (především Němci) stali majiteli významné části kapitálu v postkomunistické Evropě. Když vezmeme celkový objem fixního kapitálu (včetně budov), patří jim čtvrtina. Když se díváme jen na vlastnictví firem, je to víc než polovina. Ještě větší je podíl u velkých firem.“

Piketty coby ekonom své teze dokládá čísly. Cituje z velmi detailní studie Filipa Novokmeta *Mezi komunismem a kapitalismem. Esej o vývoji nerovnosti v příjmech a majetku ve východní Evropě v letech 1890 až 2015*. Nejvýstižnější je srovnání, kolik peněz ze střední Evropy v letech 2010 až 2016 odešlo na dividendách, tedy rozděleném zisku. A kolik sem naopak přišlo na evropských dotacích.

V Česku se těží nejvíc miliard

Největším poraženým z celé střední Evropy je Česká republika. Ekonom Karel Kříž to v Salonu *Týdeníku Echo* nedávno popsal slovy, že jsme největším krmelcem Evropy. Že se tady západní investoři chovají jako novodobí kolonialisté. Vytěží levnou pracovní sílu – a zisky odvezou domů. Podle oficiálních statistik Eurostatu odešlo z České republiky od roku 2010 do roku 2016 na dividendách 7,6 procenta HDP. Přímochaře řečeno: do zahraničí se odvezlo 7,6 procenta toho, co se tady vydělalo. Ze země za tu dobu na dividendách odešlo 2252 miliard korun.

Naopak na evropských dotacích za tu dobu přišlo do Česka 1,9 procenta HDP. To znamená 563 miliard korun. Jsme v rekordním minusu 1689 miliard korun za

sedm let. Roční minus dosahuje 241 miliard korun. V přepočtu na výkon ekonomiky je ten minus 5,7 procenta HDP. Pro lepší představivost: kdyby se ty peníze rozdělily mezi zhruba pět milionů lidí, kteří v Česku pracují, vycházelo by to na 48 tisíc na člověka ročně. Za sedm let to dělá 192 tisíc korun. Kdyby ty peníze neodešly na dividendách, ale rozdělily se na platech, mohl být průměrný plat o čtyři tisíce korun vyšší.

To zcela oprávněně vede k interpretaci, že nikomu v Evropě, ani Německu coby největšímu financiéroví společného evropského rozpočtu, nic nedlužíme. Protože jsme nejvýkonnější a nejbohatší z celé střední Evropy, jsme zároveň s velkým náskokem největším krmelcem. Z evropských fondů jsme v poměru k výkonu ekonomiky získali nejméně z celé střední Evropy. Na ziscích se odtud naopak vyvezlo nejvíc. Jak už bylo výše zmíněno, za sedm let od roku 2010 do roku 2016 je to 5,7 procenta HDP. V nejmenším schodku jsou Maďaři s 1,5 procenta HDP, následovaní Slováci se dvěma procenty a Poláci s 3,2 procenta. Jsme tedy v poměru k výkonu ekonomiky bezmála čtyřikrát výnosnější krmelec než Maďaři, skoro třikrát výnosnější než Slováci a téměř dvakrát výnosnější než Poláci.

Velikost krmelce se nejlépe ukazuje na konkrétních číslech. Kdyby od nás odcházely zisky slovenským tempem, bylo by to místo oněch 2252 miliard za sedm let jen 1276 miliard. Při polském tempu 1428 miliard a při maďarském 2190 miliard korun. Přehled přílivu eurodotací a odlivu zisků ze střední Evropy najdete [zde](#).

Čeští bankéři žijí ty francouzské a rakouské

Ještě názorněji to lze vidět na konkrétních příbězích firem. Většina největších českých podniků, které táhnou ekonomiku, je součástí západních skupin. Jedny z nejvyšších dividend odtékají ze země už roky především z velkých bank. Právě ony jsou hlavním a velmi spolehlivým zdrojem zisků pro celé skupiny. Za finanční krize po roce 2008, následované v roce 2010 krizí eurozóny, se v některých případech české banky podílely až dvěma třetinami na celkových ziscích svých skupin. Ony na rozdíl od rakouských, belgických, italských a francouzských centrál neměly žádné investice do řeckých, italských ani španělských dluhopisů. Nedělaly žádné velké investiční obchody, na nichž si bankéři přicházejí na největší bonusy. Dělalí velmi konzervativní drobné

bankovníctví, jež díky velmi vysokým poplatkům a zdrženlivému přístupu Čechů k penězům velmi vynášelo. Teď už se západní banky dostaly z nehoršího, takže podíl jejich českých dceřiných firem na celkovém zisku klesl. I tak zůstává v rámci jednotlivých zemí ve všech zde sídlících skupinách jedním z nejvyšších.

Komerční banka se loni na celkovém zisku své mateřské francouzské skupiny Sociétés Générales podílela 21 procenty. ČSOB přispěla k celkovému profitu belgické skupiny KBC více než 26 procenty. Česká spořitelna přinesla rakouské Erste 44 procent zisku. Český bankéř je v rámci svých skupin vůbec nejproduktivnější. Kdyby byly platy svázány s vytvořeným ziskem, vydělávali by čeští bankéři násobně víc než francouzští, rakouští, belgičtí nebo italská finančníci. Je tomu přesně naopak. Platy českých bankéřů jsou zlomkem oproti příjmům jejich kolegů v mateřských zemích.

Finančnictví a bankovníctví je v Česku hned po informačních technologiích druhým nejlépe placeným oborem. Zmíněné velké banky patří v branži k největším zaměstnavatelům. Průměrný plat českých finančníků dosáhl koncem loňského roku 52 125 korun. To je ve srovnání s průměrným platem v zemi na úrovni necelých 32 tisíc korun hrubého slušný příjem. Jinak už vypadá, když se srovná s platy belgických, francouzských nebo rakouských bankéřů, kteří svým skupinám přinášejí v přepočtu na zaměstnance nižší zisky než ti čeští. Průměrný bankéř v belgické KBC bere podle informací z veřejně dostupných zdrojů v přepočtu na koruny 119 166 korun hrubého měsíčně. Rakouský finančník v Erste si měsíčně vydělá 123 500 korun a francouzský bankéř v Sociétés Générales 159 500 korun. V prvních dvou případech je to více než dvojnásobek, ve francouzském dokonce více než trojnásobek průměrného příjmu českého finančníka.

Otcem krmelce je Miloš Zeman

Dividendy jsou jen tou na první pohled nejvíce viditelnou a transparentní částí přesunu zisků z periferie do centrály. Mateřské firmy poskytují svým dceřiným firmám v Česku také například drahé služby v informačních technologiích, nejružnějším poradenství, právních službách nebo reklamě a marketingu. To všechno jsou ve financích velmi dobře placené pozice, v nichž se žijí lidé žijící mimo Česko. Kdyby si Komerční banka, ČSOB nebo Česká spořitelna všechny tyto služby obstarávaly samy, výrazně by to zvedlo i jejich průměrné platy.

Banky nejsou jedinou branží, na níž je odliv kapitálu vidět, je tam ale nejkřiklavější. Mladoboleslavská Škoda Auto se loni postarala o více než desetinu zisku mateřského Volkswagenu. V zisku na jedno vyrobené auto si podle detailních dat z německého koncernu vede lépe než jiné značky z této skupiny, například Audi. Zatímco průměrný plat ve VW dosahuje 135 800 korun měsíčně, ve Škodovce je to lehce přes 40 tisíc korun. Znovu tedy plat více než třikrát nižší.

Ke krmelci Evropy jsme se propracovávali kombinací rozhodnutí i vlastní pasivity a nedomyšlením důsledků těch rozhodnutí. Když ale budeme hledat jednoho duchovního otce největšího krmelce Evropy, je jím současný prezident Miloš Zeman. Jeho vláda rozjela investiční pobídky, kdy zahraničním investorům často přímo platila za to, že tady budou využívat levné práce. Ti pak výrazně pomohli vytvořit současnou strukturu tuzemské ekonomiky. Žádná další vláda, a to včetně těch pravicových, potom nesebrala odvahu zemanovské pobídky utnout. Miloš Zeman také prodal všechny velké banky západním skupinám. Zpočátku to vypadalo jako kroky, které přinejmenším bezprostředně nastartovaly českou ekonomiku k velkému boomeru kolem roku 2004. Pak se to ale nechalo jet v tomto dost primitivním ekonomickém modelu samospádem. A skončilo to největším krmelcem Evropy.

JE TŘEBA UDĚLAT SERIÓZNÍ DIAGNÓZU ČESKÉHO PRŮMYSLU

Ing. Milan Loucký

Český průmysl je nemocný subdodavatelstvím a pouhým montováním. Jméno nad únosnou mírou pouhým subdodavatelem Evropské unie, především Německa, mnohokrát subdodavatelem subdodavatelů. Z řemeslníka kdysi světově úrovně jsme se stali náslonkem. Je třeba to změnit, přestat být závislí na odběratelích, kteří diktují, za kolik jim můžete jejich součástíku nebo jejich díl vyrobit. Chápte se příležitosti a vyvíjejte svůj vlastní finální výrobek s vyšší mírou lidského umu, který můžete prodávat komukoliv na světovém trhu, abyste se stali nezávislými.

Management a řízení | www.mmspektrum.com/180345

Ing. Ladislav Verner je zakladatelem a ředitelem společnosti Soma orientující se na výrobu flexotiskových strojů, padělových tiskovek, laminátů, montážek a vyskovačů.

I když nejste zavedenou firmou, musíte nabídnout takové inovativní výrobky, které dostanou zájemci z výroby vzhled jejího konkurenta. Pak u vás nakoupí. Rozhodující je samozřejmě kvalita a neustálé zlepšování, abyste se udrželi ve svém oboru na špičce – to doporučuje Ing. Ladislav Verner, zakladatel a ředitel společnosti Soma z Lanškrouna. „Chcete příklad? Steve Jobs. Ten umínil řídem vzdělávací text o obdrážce na obrazovce iPhone prsty a tím zcela vygumoval Noki. Tak si u svého výrobku mohli diktovat ceny. A lidé mu za to rádi zaplatili.“

Často je prosperitní
Společnost Soma byla založena roku 1992 Ladislavem Vernerem jako samostatná zpráva Vá. V. a. výrobce jednoúčelových strojů stříhacího podniku Tesla Lanškroun. Byla to výroba stroje, jako kde se konstruovala, vyráběla a odtahovala zařízení od největších kondenzátorů až po automobilové linky na montáž a testování kondenzátorů a odpovídá. V roce 1990 zaměstnával 519 lidí, z toho 99 v továrně. „Mělo to jednu brutální nevýhodu, že jsme měli jen jedinou zákaznici – Teslu. A na konci roku 1990 nám už nezadávalo žádnou práci, protože se vědělo, že jejím záměrem bude se rozprádat, najít strategického partnera – a tak to také dopadlo“, vzpomíná Ladislav Verner na dobu, kdy začal pracovat jako výrobce a pod sebou měl 12 lidí. „Založení, co jsme dělali pro Teslu, to byly spíkové stroje, které dělaly zahraniční firmy. Vyráběly produktivně a chytily, ale kondenzátory byly deset let za konkurenci. Kdyby to tak nebylo, dnes bychom tu místo Siemensu a Philipsu měli Teslu.“ Tehdy měl pan Verner důležitou práci a bylo to pro něj vynucující škola, a lidé kolem něj byli bojezní. „Taková jsou tedy dohady – i malá, co sam přišel“, konstatuje. „Je to tím, že se dostanete do kolektivu, kde se operativně dělá výroba s vysokou přidanou hodnotou lidského umu. A pokud tam

přijedete jako mladý, perspektivní, ne flápující, a navíc máte zájem, tak je minimální čas představení společnosti na světovou úroveň.“ V květnu 1992 Ladislav Verner firmu koupil bez jakéhokoli finálního výrobku s 333 lidmi, bere si úvěr od banky. Tesla má mnohaleté zkušenosti úvěry u bank a je jasné, že prodejem banky nezískají zpět vše, co jí půjčili. „Pi žádání o úvěr přišlo spíše myšlenka – pokud mi půjčí 46 milionů, ty stejně dám Tesle a tím si je borím ihned stejně zpět. Vystavla otázka, který podnikatelský subjekt, zda Tesla, nebo Soma, měl větší šanci půjčené peníze vrátit? Po 28 minutách jsem úvěr dostal. Uvěřili, že chci té cestou přidanou hodnotu lidského umu, finálního výrobku, a pochopili, že mají čekat deset měsíců zaplacení peníze zpět. Do posledního halého v termínu jsme jim vše vrátili. Na polovinu droká, 14,6 %, s poskytnutého čtyřletého úvěru jsem dostal dotaci od Českomoravské rozvoje a zruční banky, která tehdy podporovala začínající podnikatele.“

Zlomový rok 2001

Jedná v roce 2001 měla Soma 50 % obrátu ze subdodavatelství zakázek a 50 % z narůstajícího prodeje vlastních finálních výrobků. Být subdodavatelem znamená, že si vyděláte peníze na splacení dluhu, na mzdy a prostou re-produkci výrobních prostředků. A když v určitém okamžiku nebudete peníze na nákup dalších lidí či speciálních linek, ale začnete platit svůj vývojový tým a ten začne vyvíjet výrobky podle podnikatelského záměru, tak se ukáže, že v zemi tak ohromné průmyslové tradice, jako je Česká republika, to jde.

A právě v roce 2001 vstoupil Ladislav Verner v tendru vyhlášenou objednávkou pro jednu firmu ve výši 12,8 miliona korun na výrobu montážní linky, protože to bylo jen subdodavatelství, byl s vlastními vývoji. Tehdy si řekl: „Můj už nemůžeme jít ze subdodavatelství. Přijmout tuto zakázku by znamenalo, že inovované vlastní finální výrobky, které jsme se dýchali vyvířili, by se na trh dostaly a plně roku postáli.“

A jak se Soma dostala k flexotisku? Papírny Oltáry popívaly v tendru rekonstrukci starého italského flexotiskového stroje. Tendr Soma vyhrála, provedla rekonstrukci, stroj opět tiskl a Soma získala zkušenosti a informace o flexotisku jako výrobce.

V Lanškrouně zjistili, že flexotisk se používá až u 70 % všeho, co je zabalená a co se prodává v každém supermarketu. To vše je postaveno na technologii flexotisku s centrálním válcem. Flexibilní obaly, papír, fólie, to je „srdce“ potravinářského, ale také farmaceutického a kosmetického průmyslu. V i kři se vždy bude a je základem se budou bat.

Papírny Bm popívaly novými flexotiskovými stroji. „My ho neměli namalovat, jen jsme zroli tu technologii, a tak jsme šli do toho! Namalovali jsme ho, vyhráli jsme tendr – tehdy ještě bez

centrálního tiskového válce –, vyrobili a dodali. Dodavatelé také zastý, hovoří o nastoupené cestě Somy její ředitel.

Kromě toho samí vyvířili a prodávali flexotisk na toaletní papír s jumbo roli. Stroje na řešení flexotiskového papíru, na kosa katočků – na účtenky do pokladny. „A tím jsme se dostali do zahraničí – i do Ruska, kde jsem se poslal z 26letým podnikatelem z Běloruska, Židem, který do té doby koupil osmkrát flexotisk na toaletní papír. Osmkrát na kasa role a ptal se, co vyrábíte ještě, když měl takový úspěch s našimi stroji. Odpověděl jsem: flexotisk. Co to je? Aha! A podepsal objednávku. Od Exportní banky a ECUAP, co tehdy poskytovaly úvěry malým českým exportním firmám, než začaly s politickými obchody typu cukrovary a elektrárny za miliardy, jsme získali dodavatelský úvěr. Půjčili a on nám to zaplatil do poslední koruny – pak od nás koupil ještě dalších šest flexotiskových zařízení. A už to jeho. Dnes dodáváme do 56 zemí světa,“ usmívá se Ladislav Verner.

Jde to u Čechů

„Jde to, když máte co nabídnout! Nikdy jsem neměl minidisk z Německa, Angličana, Holanďana.“ konstatuje pan Verner. „Co je přehled, to je patička vedoucí k němu. To je magická. Přijde mi to jako pokračování komunikační dynastie, těch 40 let.“

Padla něj je podpora strategických partnerů, velkých zahraničních firem, nastroje špatná a dnes již prokazatelně nespektivní cesta. „Nády v historii jsme se nádeník – a to je dnešek ten subdodavatel – neměl jít než flexotisk. Mělo ekonomiku postavenou na subdodavatelství, nikdy nemělo dohnat tržně rozvinuté ekonomiky postavené na lidském

umu, na flexotisku, protože to nádenické subdodavatelství, je jen minimální část přidané hodnoty lidského umu v jejich vlastním finálním výrobku. A tím, že vás tímto zaměstnají, hlaďte si vás, abyste se nestali jejich konkurencí.“

V dubnu loňského roku byla česká ekonomika americkou resekpanovanou bankou JP Morgan vyhlášená z též rozvinutých zemí do rozvíjejících se zemí. Bylo to na základě víceletého opakovaného pokusu sledovaného vývoje hrubého národního produktu (HNP), oproti hrubému domácímu produktu (HDP). HNP je zrcadlem skutečné míry lidského umu ve společnosti. Tedy přidaná hodnota lidského umu. „Pravděpodobně vyšší než například automobilový průmysl posledních 25 let. Důležitě varování, pro českou společnost absolutní tabu! Tady se společnost teprve začíná bavit o přidané hodnotě, nejvíce politici, kteří vlastně ani mnohdy nevědí, co to je přidaná hodnota vlastní. Je pravda podstatu přidané hodnoty v tomto sdělení je v míře lidského umu, který přes ekonomickou definici musíme někde vidět. U šou vykládáte výrobek a za to dostanete mzdu, neprofitejete pro to ale žádné vzdělání, jen pár prstů, můžete mít tři třídy základní školy, a nemusíte umět ani počítat do deseti,“ lamentuje Ladislav Verner.

NM: A jak vidíte naše pozici mezi ostatními státy EU?

L. Verner: VEU jsou vzory, které jsou prokazatelně a neodiskutovatelně prosperující ekonomikami, a každý rozumí, a především vlastní podstatu vlastence – hospodář, politik – by si měl odpovědět, čím toho došli, My to tedy as neumíme a snad už i schválně tajíme. Ne že nejsou lidé, kteří by nevěděli, ale to sdělení,

to budiše nepřijímání pravdy by totiž nastavilo zrcadlo posledním přehodnotit jeřm, protože se už nemůžeme vyplouvat na komunisty. A zjistilo by se, že recept na cestu k prosperitě je úplně jiný než podpora stále stejného druhu zahraničních investic velkých firem. Jejich podporu totiž degraduje, devalvuje a ztěžuje pro existující českým podnikatelům. Cesta k prosperitě není v subdodavatelství, ale v tom, co je v Německu a ve Švýcarsku – v malých a středních suverénních, nezávislých, mnohačetných rodinných firmách, které podají a stojí na svém vlastním finálním výrobku, prodejem v opakovaném výrobku, pokud možno do celého světa. A je jednoduše, zde to budou továrny, nebo telefonny, elektrárny, flexotiskové stroje, či traktory, Coliki. Ale vždy to musí být finální výrobek, protože ten vám garantuje, že máte skutečnou konkurenci a je nutné v přímém osobním kontaktu s uživatelem výrobku – zákazníkem. Jan uřídí čas skutečné tržní ekonomiky vás udělá konkurenčněschopnými.

NM: Ten, kdo výrobek prodá, si může stanovit jeho cenu a nebyť otrokem toho, za kolik od ně – jako od subdodavatele náhodou nakoupí.

L. Verner: Nemůžete vyrobit třeba brýle, protože bude papírový zbrojní team design. Ty brýle se musel proslavit nějakou vaší originalitou, třeba svou lehkostí, účelností, dobře sedět na nose, neotrávat vás, nepadají z ucha. Vyroba musí mít svůj vývoj, marketing, prodej a svou finální montáž, servis, ale nemusí vše vyrábět sám. A oč výrobce cena brýlí může být 40 eur, prodá to za 140 eur. A tento rozdíl, to je to přidaná hodnota lidského umu – protože to někdo musel vymyslet, někdo musel přitit na to, jak to vyrábět, z nějakých informací, které musí zítat a zpracovat – a proto to nemohl být člověk od ládu, ale musel mít nějaké vzdělání a nějakou dovednost. Taková přidaná hodnota míry lidského umu je cenotvorná.

NM: Jaká je pozice subdodavatele u nás?

L. Verner: Tamní všemi přehodnotili české podstatné politiky posledních 25 let jsou společensky velmi vyživující. Z podnikatelského a ekonomického hlediska jsou však mnozí z nich nesvobodní, nesuverénní. Vystavlo otázku, zda něčím z nich jsou ještě vůbec podnikateli, nevyvířili šlou přidanou hodnotu lidského umu pro finální výrobek. Když jsem si na Štátrském veletrhu abezel subdodavatelé řekli a ptal jsem se jich, když teď žijeme v době Průmyslu 4.0, co za budou inovovat, většinou odpověděli: budeme inovovat výrobky

Flexografický tiskový stroj Optima uvedený na trh v roce 2013 je důkazem o přístupu společnosti Soma ke spikovým inovacím.

prostředky – koupíme nový lis, novou výrobní linku, budeme mít větší výkonnost. A ten, pro koho výrobili, po nich bude chtít nižší cenu. Ale kde je to carotavná přidaná hodnota lidského umu v jejich podnikání? Hlavní přínos budou mít zahraniční dodavatelé lidských výrobců – la, výrobní linie – kteří podnikají v dřívě většině mimo českou subdodavatelskou ekonomiku. Na jejich nákup jistě však vytvoříme dotační programy EU, financované po roce 2020 v plné výši již z našich daní, nebo podepíšíme mimo vědomí české společnosti desítky memorand na podporu zahraničních strategických partnerů, když pojem investičních podniků je již neobhájitelný.

MM: Myslíte si, že české firmy se mohou dostat ze začarovaného subdodavatelského kruhu?

L. Verner: Příběh české firmy Sama a ji podobných českých firem je toho dokonalým a důvěrhodným důkazem. Dnes prodáváme do 50 tisíc. A víte, co je na tom nejlepší? Tohle je skutečně německá malá nebo střední firma. Když jim vypadne Rusko, dostávají se do Polska. A obstarávají a středních firem v Německu je 83 % německého HDPI. Osmadesát procent! Siemens, konzern VW, Bosch, Mercedes... Všichni tři velcí generují jen 17 % z HDPI Německa! A tohle je u nás společenská a politická tabu. Je to i případ Samy, která šla 25 let zcela proti proudu a přišla to i prosperitu a předešlé perspektivy.

MM: A proč je Německo na tom tak dobře?

L. Verner: Německo bylo po válce totálně poraženo a rozbarbarováno, přesto se stalo průmyslovým lidem Evropy už v 70. letech. Šlo cestou podnikání domácích německých malých a středních firem, a to vždy se svým finálním výrobkem! A to, a co je ve výspěch ekonomických nejmenších zám – nejednodušší a nejméně plánovací práci – padali nám. Za podmínek, že jsme hledali svého strategického partnera, nikoliv svůj vlastní finální výrobek, prodávající po celém dnešním světovém trhu.

MM: Ale nejme jen zastávkou na cestě za ještě lepšími pracovními silou?

L. Verner: Nepochybě ano. Pokud přestane podporovat zahraniční firmy investičními politikami nebo podpěpáními memorandy, jak je například Memorandum na podporu automobilového průmyslu v ČR, Memorandum pro firmu Focam, těším se desítky dalších před většinou stávajících memorand, tak okamžitě přestane výroba do Bulharska, Rumunska, na Ukrajinu... Tam vždy také hledá předešlých strategického partnera.

MM: A na tohle jste upozorňovali naše čtenáře v závěru loňského roku?

L. Verner: Ano, tohle jsem prezentoval 5. prosince 2017 na Pražském hradě, kde bylo setkání lídrů českého exportu. Dovoliť jsem si – protože se po volbách točila nová vláda – prezentovat k celospolečenské diskusi dvě varianty Programového prohlášení vlády České republiky v sekci Ministerstvo průmyslu a obchodu. První varianta je pokračování cesty posledních 25 let v ČR, a to druhá popisuje změnu – recept Německa a Švýcarska na prosperitu.

Varianta první: Vláda bude i po 25 letech dále realizovat „východoevropský princip globalizace“, což nebývá nikdy správné než. Ať jde svého strategického partnera a buď dojm subdodavatelů. Nástrojem budou výše zmíněné investiční politiky, resp. memoranda a dotační podpora nové montáže českých politiků a buhůlů a mnoha ekonomů, totiž Přímyslu 4.0.

Výsledkem je už dnes „začarovaný kruh stagnace“. Budeme i nadále zemi tisíců levných subdodavatelů. Nali přemění se budou i nadále chubiti, že naše země má nejvyšší nezaměstnanost v celé Evropě! Podotýkáme, že za komunismu měli práci každý a otroci také neměli novou práci. Znamená to, že se opět blížíme do komunismu nebo do otroctví?

Další problém, který vidím, a je velmi důležitý, je už zmíněný hrubý národní produkt. Na vysokých ekonomických školách se nám, pokud vím,

a na to jsou vyčleněny dvě miliardy korun pro škodu Ústavu pro státního rozpočtu. Náklady za 320 milionů: samozřejmě, potřebujeme ložiska, motory, převodovky, pneumatické prvky, to vše nakupujeme. A včetně od zahraničních firem, protože se u nás a na východě žádní lidé nedělají. Letošní plán máme 930 milionů obrátu – a zaokrouhlíme ten náklad na 400 milionů, hned pochopíte proč. Když přidáme 400 milionů 25 000 kurunami platů a dvonácti měsic, tak dostanete číslo 1 300. Tím, že nakupujeme za tuto částku ložiskovářů, při platu 25 tisíc dvonácti pracovních příležitostí 1 300 lidí. Jedna malá střední firma o dvou stech lidech a obrátem jen 800 milionů ročně se svým finálním výrobkem zaměstná dalších 1 300 lidí! Bez politiky dvou miliard korun!

A přesně to je varianta druhá: Ten recept Západy je jednoduchý. Oni uplatňovali zcela jinou definici globalizace. „Najdi svůj strategický program se svým vlastním finálním výrobkem prodávajícím po celém světě“. A odměnu těm, kteří hledali strategického partnera, tak těm patřila ne nejednodušší, nejméně plánovací práce.

Výsledkem je „perspektivní kruh prosperity“ v zemi tisíců svých a středních podnikatelů dominantně se svým vlastním finálním výrobkem. Vše obklopuje. A nástroj je po stálosti stále stejný: „Řemeslník se má vždy lépe než nádeník.“

věnuje také pět minut, ale přitom je to naprosto zásadní věc. Je to nejlepší investiční měřítko míry lidského umu v dané ekonomice, se kterou stojí a padá míra životní úrovně ve společnosti. Přitom si to nemyslíme, většina z toho jsou lidé osazení důstojně až 25 let podnikání! A dává mi legrku. S nákladem přidanou hodnotou lidského umu, nákladu mzdu, mzdu vzdělanou pracovní silou a s nákladem níže kvalifikovaných pracovních míst se k prosperitě nikdy nikdo ani nepřiblížil. Pro připomenutí. Za 25 let transformace českého průmyslu byla asi před pět letem hranice chudoby v České republice na osobu 10 800 korun a průměrný důchod 11 300 korun. Rozdíl pouhých 500 korun! Oprátu tomu HNP Německa je větší než HDPI. Note firma má obrát 880 milionů korun, náklady za 320 milionů a zaměstnáváme 215 lidí. Jedno ze státních podniků pro Kvasiny hovoří o přísluhy vytvoření 1 300 pracovních míst.

MM: Jak vidíte úroveň našeho školství?

L. Verner: Problém kupodivu nezačal ve školství, jak se celá politická garnitura chytla domnívají, je to důsledkem zcela chybějného vývoje v průmyslu, bohužel v posledních 25 letech! Neustále se dělá analýzy, ale to společnost je nemocná. Takže je třeba stanovit diagnózu. Celoplošně škola ve školství vznikla tím, že v firmách brutálně ubývá pracovních příležitostí pro české občany a spotřívku a potřebu vyšší míry lidského umu v daném hemle, dané profesi. Odhadem 80 % firem jsou lisovny, obrábny a montovny, ve kterých při práci u lisu nebo u linky vzdělaní nepotřebujete a zahraniční firmy většinou u nás nedomohu vysokokvalifikované náhodou odpovídající práci v profesích jako vývoj, supervizorská projekce a konstrukce, vývojová technologie, supervizorský marketing, prodejní ani servis. Poslední vý-

Soma Engineering vyrábí v Lanškrouně high-tech flexotiskové stroje.

jinými školství na území ČR v zahraničních firmách bankovní a finanční krizi v roce 2009. Vše je víceméně zcela logické, neboť na území ČR je převládá málo firem s vlastními finálními výrobky z míru lidského umu, které takovému pracovníkovi v daných profesích s největší kvalifikací – teorie i praxe – existenci potřebují.

A tedy paradoxní – i kdybychom dnes nějakým zázrakem získali špičkové kapacity profesorských sborů do škol, naprosto za čtyři roky v průmyslové a po deseti letech v vysokokvalifikované bychom zase měli špičkovou, velmi dobyte vzdělanou lid. Co by se však stalo? Žití, to by se, že pro nás v České republice – pokud se ale zcela zásadně nezmění struktura domácího průmyslu – není dostatek odpovídajících pracovních pozic.

Dnes není problém s nedostatkem pracovních sil. Dnes je problém, že není pracovní síla pro málo kvalifikovanou práci. Nikdo rozumný nechce skončit u lisu, na montážní lince. Vydelejší se tam nejmenší, nicméně si zdraví, a pokud si něco vydělá, pokud je to z dvonácti, přesčasy, soboty a neděle. Takže příčina není ve školství, školství je důsledkem. A pokud neodstoupíme přitřm, důsledkem se nemění.

V dvadesátých letech skončila řetě světová ekonomická válka, a pak by ekonomický boj mezi Západem a Východem. A Východ tuhle bitvu totálně prohrál. Západ vyhrál a my jsme na jeho území. A na „dobytém“ území vždy šé-

fuje a velí vítěz. Teď to není o podlých, ale o lidském umu. Jedna výspější společnost přetvořila jinou, méně výspější, a na společném území začala dominovat. Vezměte si historii Řecka, Říma, čínské dynastie. A my jsme „porazení“ a dostali jsme práci, abychom neměli hlad. Pokud ale chceme dojít k vyššímu stupni civilizace, vyšší životní úroveň, musíme přemýšlet, jak a čím se tam dostaneme. Ještě větším počtem subdodavatelů nabízejících tu nejmenší kvalifikovanou práci za nejvyšší možný plat to asi nebudou...

MM: Vraťme se k Samě. Říkal jste, že finanční a bankovní krize v letech 2008-2009 byla pro vás dar.

L. Verner: Ano, byl dar přímo od pána boha. Rekruto si, Verner se zbžilými ani myslím. Dnes je firma Riter v Ústí nad Orlicí propustila po málo kvalifikovanou práci. Nikdo rozumný nechce skončit u lisu, na montážní lince. Vydelejší se tam nejmenší, nicméně si zdraví, a pokud si něco vydělá, pokud je to z dvonácti, přesčasy, soboty a neděle. Takže příčina není ve školství, školství je důsledkem. A pokud neodstoupíme přitřm, důsledkem se nemění.

MM: A jak je to u vás s generacemi výměnou?

L. Verner: Jsme rodinná firma a druhá generace je aktivní. Dcero je komerční ředitelka pro prodej, servis, marketing. Syn pracuje ve vývoji projektů v technické vývoji a nef pracuje v nákupu. Ať tahy se podle něj v plně na hořel odhalí a začne se otevřeně mluvit o podstatě toho, o čem byl tento článěk. A tyto firmy, představitelky kterých v průmyslové výspěch ekonomických vede cesta k prosperitě, stoupou na ceně. V tom momentě, kdy se to stane před publikum celé republiky, tak více mladých lidí už na univerzitách nebude mít obniti nastoupit třeba u Philipu, u Siemensu, nebo u díla konstruktér „druhé kategorie“ do Německa. Tuto chytne lidé, kteří tuhle genetiky jsou a pořád budou, začnou jako magnet přitahovat firmu, která tady v Čechách, v této době stále ještě budou.

A teď Verner převně věř, že Sama.

Souběžně s tím se naprosto třeba začne provádět důkladně historie transformace českého hospodářství po roce 1990 a její důsledky na stav průmyslu – a podle Ludvíka Verneru to nebudou lichotivé hodnocení.

FLACEN INIZICE

POŘÁDÁ
25/4 – 26/4/2018

OBDOBŇNÝ SEMINÁŘ

**TECHNOLOGIE ČIŠTĚNÍ
A PŘEDÚPRAVY POVRCHU**

W POWRCHARIZC